

види, когато се разчу за случката. Джукара обиколи цѣлото село и на всички първа съобщи:

— О, хора, чудеса Божи! Какъ можа крава да убие вълкъ!

Това бѣше истинска слава. Предъ всички вървѣше нашата кака Цука, облѣна въ сълзи отъ радостъ. Следъ нея идѣха жени съ гerdани, съ които окичиха Рудова и нейното теле.

Ето, това се чу далече, а и днесъ се разправя у насъ. А онова слабо теленце на Рудова днесъ е храбриятъ борецъ Ябланъ, когото въ цѣлата околия нито единъ бикъ не може да надвие.

(Разказъ изъ книгата „Даровито дете“)

Превела: Йордана Бояджиева

ПРОЛѢТНА ПѢСЕНЬ

Като око
избистрено и чисто,
ти днесъ блестишъ
о, пролѣтно небе!
Отъ свода безкраенъ
радостъ бликна,
пламнала земя
подъ тебе грѣй!

И птици пролѣтни
съ пѣсни прелитатъ,
като сребро блестятъ
тѣхнитѣ крила.
Отъ радостъ опити
летятъ
и пѣятъ
тука отъ зори!...

И съ пѣсенъта си
тѣ благославятъ
земята накупяла въ плодъ,
полята хлѣбородни
и богати,
и трудътъ,
на селския народъ!

Като око
избистрено и чисто
ти днесъ блестишъ
о, пролѣтно небе!
И пѣсенъта
на пролѣтътъ лжчиста
съ вѣтъра що вѣе
и тя сладко пѣй!

Боянъ Балабановъ